

Ellemann-Jensen (V):

Jeg vil gerne takke finansministeren for svaret, men jeg fik nu ikke svar på alt det, jeg spurgte om. Jeg ville meget gerne vide lidt om, hvordan det nu tegner sig for statens underskud. Og så kan jeg altså stadig ikke rigtig få regnestykket til at passe efter det, finansministeren siger, når han nu siger, at der bliver tale om et mindreprovenu på 236 mill. kr. Det må jo forudsætte – det vil jeg da bede finansministeren bekræfte – dels at man kommer igennem med en olieafgift til efteråret, som svarer til, hvad man har forestillet sig i dag, dels at man får gennemført den beskatning af renteindtægter forud for en egentlig skattereform, som skal give 2 mia kr. til næste år, og om hvilken finansministeren må vide, senest efter hr. Bernhard Baunsgaards indlæg her, at dette er der ikke flertal for i dette folketing, og endelig må det forudsætte, at hr. Gert Petersen så ikke kommer med det af ham bebudede forslag om ændring af afgifterne til efteråret. Men det vil han jo komme med, hvis ikke der bliver den afgift på renter, som vi forhåbentlig kan blive enige om at der ikke er flertal for. Så jeg kan stadig ikke rigtig få regnestykket til at passe.

Jeg har ikke henvist til regeringens merudgiftsloft med mine bemærkninger om, hvad aftalen med hr. Gert Petersen om disse sager i øvrigt indeholder. Nej, jeg henviste til de bemærkninger, der står til allersidst i ministerens egen budgetredegørelse, om, at det bliver nødvendigt med yderligere finanspolitiske stramninger, når det drejer sig om udgiftsforløbet i 1983. Altså yderligere stramninger ud over dette såkaldte merudgiftsloft. Det fik jeg heller ikke svar på af finansministeren.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Ja, det er jo ikke, fordi debatten om disse afgifter er blevet tilført noget væsentligt nyt om, hvordan disse afgifter virker. Jeg tænker på hr. Gammelgaards indlæg, som var en temmelig kritikløs gennemgang af, hvad alle interesseorganisationer har sagt og skal sige i forbindelse med afgiftsjusteringer. Jeg vil egentlig håbe, at hr. Gammelgaard bliver skånet for nogen sinde at skulle være ordfører for en regering, som skal føre afgifter igennem, idet det jo så ville være en kær-

kommen lejlighed til at konfrontere ham med en række citater fra den tale, han holdt i dag.

Jeg tror ikke, som jeg også sagde ved andenbehandlingen, at så forholdsvis små justeringer af afgifter har en række af de virkninger, hr. Gammelgaard prøvede at rulle op. Og jeg har også redegjort indtil flere gange, hvor hr. Gammelgaard har været i nærheden, for min opfattelse af det regnestykke, Industrirådet har prøvet at stille op. Nu snakker man om beskæftigelsesvirkninger og ikke om betalingsbalancevirkninger, for det er som sagt sådan, at hvis Industrirådets tal er rigtige, så løser man med denne afgiftspakke betalingsbalanceproblemet på 4 år. Men det er med alle den slags beregninger sådan, at man kan anstille tilsvarende beregninger på de besparelser, som hr. Gammelgaard anviser som den alternative udvej. Hvis man absolut vil bruge en så ufuldkommen og lidet talende økonomisk metode som den dér isolerede vurdering af, hvordan en afgiftspakke virker, så kan man få nøjagtig de samme tal eller nogenlunde de samme tal frem ved en tilsvarende stramning af finanspolitikken, eller hvad man nu vil kalde det, over offentlige besparelser. Det synes jeg hr. Gammelgaard i det mindste skulle notere sig. Han behøver ikke bekræfte det heroppefra, for det er så indlysende, så det behøver ikke nogen bekræftelse.

Så siger hr. Gammelgaard: ja men hvad betyder 3½ mia kr. i forhold til et underskud på 50 mia kr.? Ikke så meget. Man kan ikke beskatte sig ud af et underskud på 50 mia kr., som skyldes nogle meget uheldige konjunkturforhold. Men man kan i hvert fald gøre sig selv den tjeneste som regering og folketing at sørge for, at der ikke bliver et stadig voksende gab mellem de ordinære offentlige indtægter og de ordinære offentlige udgifter, og det gør der, hvis man ikke år for år sørger for at justere punktafgifterne, så det samlede skattetryk i hvert fald ikke falder. Det er det, vi taler om her.

Så meget om selve afgiftspakken og dens virkninger.

Så har der været fremført en række mere overordnede politiske betragtninger. Der har været lidt forskellige vurderinger af, hvem der havde fået noget ud af hvad ved den forståelse, der er opnået mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti. Jeg skal bare